

[Ebbe Lundgaard]

regår uden for valgkampen. Men hverken vejledende afstemninger eller folkeafstemninger, der er bindende, som det foreslås her, kan vi gå ind for. Det bliver skruen uden ende. Hvor skal vi ende, og hvor skal vi begynde? Skal der stemmes om skatteprocenter? Ja, det skal der åbenbart i henhold til bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag. Og skal der også stemmes om ting, som der måske på et eller andet tidspunkt er indgået aftale om, og hvorom der opstår en modsætning, som politikerne ikke er herrer over? Det er der behageligvis ikke taget stilling til i Fremskridtspartiets beslutningsforslag, men det er jo sådanne ting, man vil komme ud i.

Det vigtigste er at animere til, at der fortsætter en politisk debat om væsentlige områder under en valgperiode, ikke at man med 5 pct. af vælgerne bag sig kan kræve en bindende afstemning om alle tænkelige temaer. Det vil gøre det vanskeligt for det repræsentative demokrati at fungere, det er en udhuling af det repræsentative demokrati, og det kan vi fra Det Radikale Venstre naturligvis under ingen omstændigheder være tilhængere af.

I øvrigt også den slutbemærkning, at sådanne afstemninger har jo en tendens til – og det kan da være godt nok, hvis det er det politiske ønske – at virke bevarende, konserverende. Men når man arbejder i et reformparti som Det Radikale Venstre, er det naturligvis også et argument imod forslaget, at man ikke kommer nogen vegne i samfundsudviklingen, hvis man overlader væsentlige beslutninger til sådanne folkeafstemninger, hvor de politisk valgte ikke engang er herrer over, hvornår de skal finde sted.

Så også af denne mere principielle grund skal Det Radikale Venstre afvise forslaget.

Poul Nødgaard (FP):

Ja, det var jo knap så godt. Men jeg har alligevel et par bemærkninger til de forskellige ordførere, som har udtalt sig her.

Jeg syntes, at det var med en vis stolthed, at indenrigsministeren bemærkede, at der blev afholdt fem folkeafstemninger i forbindelse med den forrige EF-unionsafstemning, så vidt jeg husker. Det er helt korrekt. På Langeland var der i hvert fald en afstemning om kommunesammenlægninger, og det virkede på mig, som om indenrigsministeren var glad og begej-

stret for, at man kunne foretage en sådan afstemning om et eller andet emne – i dette tilfælde en kommunesammenlægning, spørgsmålet om, hvorvidt de langlandske kommuner skulle lægges sammen.

Men så forstår jeg ikke, at enigheden mellem os også hører op. Det er altså ene og alene i de tilfælde, hvor byrådet eller måske også i nogle tilfælde amtsrådet bestemmer, at der skal være en folkeafstemning, at indenrigsministeren synes, det er en god idé, fordi vi har det såkaldt repræsentative demokrati, som vi jo sådan set alle sammen – mere eller mindre måske – er tilhængere af.

Men hvis der nu i en kommune er en stor folkelig modstand mod et eller andet – det kunne være opførelse af et stort kulturhus eller et svømmestadion, eller hvad ved jeg, som måske er blevet vedtaget med et snævert flertal i byrådet, som det mange gange er tilfældet, men trods alt er lovligt besluttet – kan jeg ikke forstå, at indenrigsministeren ikke synes, det kunne være en god idé med en afstemning, hvis et tilpas stort antal vælgere i den pågældende kommune sagde, at det dér var man bestemt ikke begejstrede for, og man ville gerne have lov til at afprøve beslutningen.

Nu tror jeg ikke, man skal frygte, som det gik igen i flere af ordførertalerne, at der kunne blive en folkeafstemning hver anden måned. Det tror jeg slet ikke på. Vi har skrevet i vores beslutningsforslag, at det kan ske, når 5 pct. af vælgerne i en kommune begærer det, og det er temmelig mange, kan jeg godt fortælle; det er ikke så let at samle så mange underskrifter. Men hvis man her i Folketinget sagde, at det er o.k., vi vil gerne prøve denne idé, men vi ønsker, at det skal være 10 pct., jamen så er det jo ikke det springende punkt for Fremskridtspartiet, om det skal være 10 pct., hvis man finder, at 5 pct. er for lidt til at kunne begære en sådan afstemning.

Jeg kunne jo selvfølgelig begynde at ride op, hvad de forskellige har sagt, men den røde tråd har hele tiden været, at det er by- og amtsrådenes afgørelse, om der skal afholdes en afstemning. Og det er dér, vi er uenige. Det kan da også godt være, at by- og amtsrådene skal afgøre, om der skal være en afstemning om det ene eller det andet, men vi synes, at det lige så godt kunne være borgerne, der kom og bad om en sådan afstemning.